

МАЛОВИСКІВСЬКА РАЙОННА РАДА

ВІСІМНАДЦЯТА СЕСІЯ
ШОСТОГО СКЛИКАННЯ

Р І Ш Е Н Н Я

від 30 липня 2013 року

№ 253

м. Мала Виска

***Про районну програму охорони
навколишнього природного середовища
на 2013-2015 роки***

Відповідно до пункту 16 частини 1 статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 6, 19 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», рішення Кіровоградської обласної ради від 21 грудня 2012 року №417 «Про затвердження комплексної програми охорони навколишнього природного середовища в Кіровоградській області на 2013 – 2015 роки»,

**районна рада
В І Р І Ш И Л А:**

1. Затвердити районну програму охорони навколишнього природного середовища на 2013-2015 роки, (далі - Програма), додається.
2. Сільським, селищній та міській радам :
 - розробити і затвердити місцеві Програми охорони навколишнього природного середовища на 2013-2015 роки та привести їх у відповідність до Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на 2011 – 2015 роки;
 - забезпечити безумовне виконання основних показників Програми та програмних заходів відповідно до встановлених термінів.
3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію районної ради з питань агропромислового комплексу, земельних відносин, екології та раціонального використання природних ресурсів.

Голова районної ради

С.Сосновська

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Маловисківської
районної ради
30 липня 2013 № 253

**Районна програма
охорони навколишнього природного середовища
в Маловисківському районі на 2013-2015 роки**

I. ВСТУП

1. Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини - невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України.

З цією метою Україна здійснює на своїй території екологічну політику, спрямовану на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорону, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.

Посилена увага до охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності є головними умовами стійкого економічного та соціального розвитку Кіровоградської області.

Постійний розвиток виробничої діяльності, виникнення нових виробництв та матеріалів, більшість з яких в процесі свого функціонування та після його завершення, є джерелами забруднення навколишнього середовища і становлять екологічну загрозу.

На території району реалізується політика, спрямована на захист життя і здоров'я населення від негативного впливу забруднення навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорона, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.

2. Комплексна програма охорони навколишнього природного середовища в Маловисківському районі на 2013-2015 роки (далі – Програма) - розроблена з однією метою – максимально забезпечити ефективне використання та активізацію природного фактора, здорового способу життя маловищан.

Це означає необхідність створення для жителів району умов життя в більш екологічно безпечному регіоні і дихати чистим повітрям, користуватись чистою водою, екологічно чистими продуктами харчування тощо.

3. Для забезпечення цих основних умов здорової життєдіяльності населення в районі необхідно:

- 1) ефективно використовувати наявні природні ресурси;
- 2) проводити постійну роботу з їхнього збереження (захисту від негативного впливу факторів антропогенного навантаження);
- 3) розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на постійне поліпшення якості навколишнього природного середовища в області.

2. ЗАКОНОДАВЧІ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

1. Завданням законодавства про охорону навколишнього природного середовища є регулювання відносин у галузі охорони, використання і відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки, запобігання і ліквідації негативного впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище, збереження природних ресурсів, генетичного фонду живої природи, ландшафтів та інших природних комплексів, унікальних територій та природних об'єктів, пов'язаних з історико-культурною спадщиною.

2. Відносини у галузі охорони навколишнього природного середовища в Україні регулюються Законом України “Про охорону навколишнього природного середовища”, а також розробленими відповідно до нього земельним, водним, лісовим законодавством, законодавством про надра, про охорону атмосферного повітря, про охорону і використання рослинного і тваринного світу та іншим спеціальним законодавством.

Закон України “Про охорону навколишнього природного середовища” визначає правові, економічні та соціальні основи організації охорони навколишнього природного середовища в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь.

3. Закон України “Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року” визначає основну мету, принципи, стратегічні цілі і

завдання національної екологічної політики України для гарантування екологічно безпечного природного середовища для життя і здоров'я населення, впровадження екологічно збалансованої системи природокористування та збереження природних екосистем.

4. Земельним кодексом України регулюються земельні відносини, що виникають під час використання надр, лісів, вод, а також рослинного і тваринного світу, атмосферного повітря. Також вказаним законом забезпечено основні принципи земельного законодавства, повноваження центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів у галузі земельних відносин.

5. Водний кодекс України в комплексі з заходами організаційного, правового, економічного і виховного впливу, сприяє формуванню водно-екологічного правопорядку і забезпеченню екологічної безпеки населення України, а також більш ефективному, науково обґрунтованому використанню вод та їх охороні від забруднення, засмічення та вичерпання.

6. Лісовим кодексом України регулюються лісові відносини, що виникають при використанні землі, надр, вод, а також відносини щодо охорони, використання й відтворення рослинного та тваринного світу.

7. Кодексом України про надра регулюються гірничі відносини з метою забезпечення раціонального, комплексного використання надр для задоволення потреб у мінеральній сировині та інших потреб суспільного виробництва, охорона надр, гарантування під час користування надрами безпеки людей, майна та навколишнього природного середовища, а також охорона прав і законних інтересів підприємств, установ, організацій та громадян.

8. Закон України "Про охорону атмосферного повітря" спрямований на збереження та відновлення природного стану атмосферного повітря, створення сприятливих умов для життєдіяльності, забезпечення екологічної безпеки та запобігання шкідливому впливу атмосферного повітря на здоров'я людей та навколишнє природне середовище.

9. Законом України "Про відходи" визначено правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов'язаної із запобіганням або зменшенням обсягів утворення відходів, їх збиранням, перевезенням, зберіганням, обробленням, утилізацією та видаленням, знешкодженням та захороненням, а також з відверненням негативного впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини на території України.

10. Законом України "Про природно-заповідний фонд України" визначено правові основи організації, охорони, ефективного використання природно-заповідного фонду України, відтворення його природних комплексів та об'єктів.

11. Законом України "Про екологічну мережу України" регулюються суспільні відносини у сфері формування, збереження та раціонального, невиснажливого використання екомережі, як однієї з найважливіших передумов забезпечення сталого, екологічно збалансованого розвитку України, охорона навколишнього природного середовища, задоволення сучасних та перспективних економічних, соціальних, екологічних та інших інтересів суспільства.

12. Законом України "Про Червону книгу України" забезпечується комплекс організаційних, правових, економічних, наукових, інших заходів, спрямованих на забезпечення збереження, охорони та відтворення рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення видів тваринного і рослинного світу.

13. Закон України "Про рослинний світ" регулює суспільні відносини у сфері охорони, використання та відтворення дикорослих та інших несільськогосподарського призначення судинних рослин, мохоподібних, водоростей, лишайників, а також грибів, їх угруповань і місцезростань.

14. Законом України "Про тваринний світ" забезпечується інтереси нинішнього і майбутніх поколінь в Україні за участю підприємств, установ, організацій і громадян в здійсненні заходів щодо охорони, науково обґрунтованого, невиснажливого використання і відтворення тваринного світу.

15. Законом України “Про мисливське господарство та полювання” визначено правові, економічні та організаційні засади діяльності юридичних і фізичних осіб у галузі мисливського господарства та полювання, забезпечено рівні права усім користувачам мисливських угідь у взаємовідносинах з органами державної влади щодо ведення мисливського господарства, організації охорони, регулювання чисельності, використання та відтворення тваринного світу.

16. Законом України “Про охорону земель” визначено правові, економічні та соціальні основи охорони земель з метою забезпечення їх раціонального використання, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, інших корисних властивостей землі, збереження екологічних функцій ґрунтового покриву та охорони довкілля.

17. Крім законодавчих актів, природоохоронна діяльність регулюється постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України, підзаконними актами міністерств і відомств України.

Постанови Кабінету Міністрів України розкривають механізм дії того чи іншого Закону, деталізують і регламентують певні процедури і положення природоохоронного Закону.

18. Для забезпечення реалізації в районі природоохоронного законодавства Маловисківською районною радою приймаються відповідні рішення, затверджуються районні програми природоохоронного спрямування, головою Маловисківської райдержадміністрації видаються розпорядження та доручення для безумовного виконання вимог чинного природоохоронного законодавства на території району.

19. Сучасне екологічне право України систематизоване і у багатьох випадках відповідає міжнародним вимогам і унеможливує значні екологічні порушення та нерегульоване використання природних ресурсів. Гармонізація українського природоохоронного законодавства з міжнародним законодавством об’єктивно диктується розширенням співпраці України із Світовою спільнотою та входженням до багатьох міжнародних структур.

3. ОСНОВНІ ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ

1. Використання природних ресурсів і пов’язане з ним відповідне навантаження на навколишнє природне середовище – це та сфера людської діяльності, яка визначає широке коло соціальних, економічних та екологічних проблем. Особливо актуальними вони є сьогодні, оскільки раціональне природокористування і збереження довкілля – ті важливі чинники, що в умовах вичерпання ресурсів і погіршення екологічного стану навколишнього середовища можуть сприяти запобіганню подальшій деградації середовища проживання людини, динамічному розвитку економіки області і задоволенню соціальних потреб.

2. Серед найважливіших екологічних проблем, характерних для нашого регіону, необхідно відзначити такі:

1) утворення та накопичення небезпечних відходів та непридатних до використання та заборонених до застосування хімічних засобів захисту рослин;

2) вплив урано-добувного комплексу на довкілля;

3) високий рівень техногенного навантаження на навколишнє природне середовище через відсутність дієвої системи збору, сортування, утилізації та захоронення твердих побутових відходів;

4) незадовільний технічний стан каналізаційних очисних споруд;

5) нижчий від оптимального показник заповіданості території району, низький відсоток винесення меж територій та об’єктів природно-заповідного фонду у натуру (на місцевість);

6) природна есхаліяція радону, у зв’язку із розташуванням в районні масивів гірських порід гранітоїдного складу з високим кларковим вмістом розсіяних радіоактивних елементів урано-торієвого ряду.

4. МЕТА ПРОГРАМИ

Метою Програми є:

1) поліпшення стану довкілля в районі, шляхом зменшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря, зменшення скидів забруднених стічних вод у водойми та зменшення негативного впливу промислових і побутових відходів на довкілля;

2) забезпечення екологічної безпеки території району, охорона та поліпшення стану навколишнього природного середовища, раціональне використання та відтворення природних ресурсів, шляхом здійснення комплексу науково обґрунтованих природоохоронних та ресурсозберігаючих заходів, мобілізація матеріальних та фінансових ресурсів, координація заходів органів влади, органів місцевого самоврядування та господарчих суб'єктів, залучення громадськості до природоохоронних дій через екологічне інформування та освіти населення.

5. ОБґРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ

Довкілля вважається безпечним, коли його стан відповідає встановленим у законодавстві критеріям, стандартам, лімітам і нормативам, які стосуються його чистоти (незабрудненості), ресурсомісткості (невиснаженості), екологічної стійкості, санітарних вимог, видового різноманіття, здатності задовольняти інтереси громадян.

Необхідність розроблення Програми викликана невідповідністю стану навколишнього природного середовища в Маловисківському районі сучасним вимогам до якості довкілля та середовища проживання населення, а також необхідністю координації зусиль з метою оптимізації його стану.

Маловисківщина має високий показник антропогенних навантажень на навколишнє природне середовище. Забруднюються повітря, води і ґрунти, збіднюється ландшафтне і біотичне різноманіття, що негативно впливає на живі організми і людей. Природокористування є нерациональним й екологічно незбалансованим.

Сучасний стан природних ресурсів і навколишнього природного середовища району змушує змінювати точку зору щодо подальшого економічного розвитку і технічного прогресу й оцінювати їх з урахуванням екологічних пріоритетів, наявності екологічних ризиків та стану екологічної безпеки.

Необхідно виробити і здійснювати таку стратегію і тактику природокористування, які б забезпечили сталий (збалансований) розвиток регіону, покращення стану навколишнього природного середовища, інтегроване управління природними ресурсами, їх невиснажливе використання й охорону від вичерпання і забруднення, формування екологічно безпечних умов для життя і здоров'я населення, а також моніторинг за змінами природних і антропогенних процесів у природно-територіальних комплексах.

Саме для вирішення цих завдань необхідно розробити і прийняти в районі програму охорони навколишнього природного середовища на 2013-2015 роки.

6. ХАРАКТЕРИСТИКА СТАНУ ДОВКІЛЛЯ

Територія Маловисківського району становить 110999 гектарів, з них сільськогосподарських угідь - 108072 га, , землі природно-заповідного фонду становлять 273,4 га. В районі протікає 4 річки загальнодержавного значення: (Велика-Вись, Мала-Вись, Кільтень Плетений-Ташлик) довжиною 105км.

В районі збудовано 7 водосховищ, загальним об'ємом 10 млн. куб/м та площею 414,8га, 8 великих ставків(10 і більше га) та 175 ставків, з загальним об'ємом 5,9 млн. м3.дд

На території району розташоване ДП «Оникіївське лісове господарство», масиви яких налічують 7158,1080 га.

Орієнтовний план проведення заходів, пов'язаних з створенням захисних лісових насаджень та догляду за ними :

Назва заходу	Об'єм, вартість	В тому числі по роках		
		2013	2014	2015
Заготівля насіння	240 кг	95 кг	80 кг	65 кг
	20,4 тис.грн.	8, 1 тис.грн.	6,81 тис.грн.	5,581 тис.грн.
Доповнення лісових культур	60 га	20 га	20 га	20 га
	39,0 тис. гр	13,0 га	13,0 га	13,0 га
Догляд за лісовими культурами	450 га	150 га	150 га	150 га
	157,5 тис.грн.	52,55 тис.грн.	52,55 тис.грн.	52,55 тис.грн.

Рослинний світ Маловисківщини, незважаючи на вплив людини на нього, є і нині цікавим та різноманітним. Природна степова рослинність й нині багата та різноманітна, вона збереглася на схилах річкових долин та балок, на узліссях. Досить добре збереглася лучна та болотна рослинність в заплавах річок. В степах району переважають багаторічні трав'янисті рослини, насамперед, злаки. Степи переважно лучні (в травостої їх найбільшу роль відіграють келерія гребінчаста, пирій середній, тонконіг вузьколистий), а на найбільш сухих та освітлених місцях формуються угруповання ковили.

Природно-заповідний фонд району налічує 12 об'єктів, загальна площа яких складає 273,4 га, а саме:

№ п/п	Назва місцевої ради	Назва	Площа, га	Розпорядники
1	Маловисківський район Злинська сільська рада	Каскади	2,5	Райдерж-адміністрація
2	Маловисківський район Маловисківська міська рада	Бірзуловські горби	1,7	Райдерж-адміністрація
3	Маловисківський район Маловисківська міська рада	Краснопільська балка	50,0	Райдерж-адміністрація
4	Маловисківський район Маловисківська міська рада	Заплава Малої Виски	2	Міська рада
5	Маловисківський район Мануйлівська сільська рада	Витоки річки Малої Висі	2,5	Райдерж-адміністрація
6	Маловисківський район Мануйлівська сільська рада	Оман Високий	2	Райдерж-адміністрація
7	Маловисківський район Оникіївська сільська рада	Полезахисна лісова смуга № 1	14	ДП «Оникіївський лігосп»
8	Маловисківський район Оникіївська сільська рада	Полезахисна лісова смуга № 2	16	ДП «Оникіївський лігосп»
9	Маловисківський район Оникіївська сільська рада	Полезахисна лісова смуга № 3	9,4	ДП «Оникіївський лігосп»
10	Маловисківський район Оникіївська сільська рада	Полезахисна лісова смуга № 4	4,1	ДП «Оникіївський лігосп»

11	Маловисківський район Плетеноташлицька сільська рада	Ботанічний заказник Плетений Ташлик	5,0	Райдерж- адміністрація
12	Маловисківський район Мар'янівська сільська рада	Заказник місцевого значення " Карпенків край "	164,2	Райдерж- адміністрація

Тваринний світ району є відносно багатим, представлений численною групою ссавців. Дикі тварини розподіляються по території району нерівномірно. Мисливські угіддя представлено «Маловисківським Українське Товариство мисливства і рибалок» та ДП «Оникіївській лісгосп». Фауна району представлена такими основними мисливськими видами, як кабан, козуля, заєць - русак, лисиця, водоплавними птахами та інші.

7. СТАН НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

Сучасний стан природних ресурсів і навколишнього середовища змушує змінювати підходи щодо подальшого економічного розвитку й оцінювати його з урахуванням екологічних пріоритетів, наявності екологічних ризиків та стану екологічної безпеки. Забруднюються повітря, води і ґрунти, виснажуються природні ресурси, збіднюється ландшафтне і біотичне різноманіття, що негативно впливає на живі організми і людей.

1. Стан і охорона атмосферного повітря

Стан атмосферного повітря на території району в значній мірі залежить від об'ємів викидів забруднюючих речовин від двох основних джерел забруднення – стаціонарних (промислових підприємств) та пересувних (автотранспорт).

Охорона атмосферного повітря є актуальною проблемою, як регіонального, так і світового значення. Слід відмітити, що рівень техногенного навантаження на навколишнє природне середовище в Маловисківському районі нижчий, ніж в середньому по Україні.

Охорона повітряного басейну району лишається ключовою проблемою, яка вимагає негайного її вирішення, тому для підприємств, установ, організацій та громадян-підприємців, незалежно від форм власності, впроваджується ряд процедур, які необхідні для регулювання викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря:

1) викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися тільки за наявності дозволів, які видаються органами Мінприроди. Обсяги цих викидів визначаються на основі нормативів гранично допустимих викидів забруднюючих речовин в атмосферу;

2) здійснення державного обліку в галузі охорони атмосферного повітря;

3) розробка планів природоохоронних заходів на підприємствах щодо скорочення обсягів викидів забруднюючих речовин;

4) заходи щодо здійснення контролю за дотриманням затверджених нормативів забруднюючих речовин.

У 2012 році по Маловисківському району з міської, селищної та сільських рад використано коштів фонду охорони навколишнього природного середовища на дані цілі в сумі 121504 грн.

Основними забруднювачами атмосферного повітря в районі є хлібоприймальні підприємства, публічне акціонерне товариство з обмеженою відповідальністю «Маловисківський елеватор», філія Плетеноташлицький хлібоприймальний пункт «ТОВ Нікопольська зернова компанія», філія публічне акціонерне товариство «Державна продовольча зернова корпорація України» Хлібна база №78, Маловисківське сортонасіннецьке підприємство (с. Хмельове), товариство з обмеженою відповідальністю «Мосінвест» (с. Злинка), «Маловисківський райавтодор», пересувні транспортні засоби та публічне акціонерне товариство «Полтавське хлібоприймальне підприємство» (с.мт Смоліне).

Під дозвільну систему в районі залучено 123 підприємств, установ та організацій, які сплачують кошти до фонду охорони навколишнього природного середовища.

За інформацією фінансового управління Маловисківської райдержадміністрації станом на 01.07.2013 року до районного бюджету надійшло екологічного податку в сумі 46,444 тис.грн. :

- надходження від викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення – 8,902 тис.грн.;
- надходження від скидів забруднюючих речовин безпосередньо у водні об'єкти 24,356 тис.грн.;
- надходження від розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах, крім розміщення окремих видів відходів, як вторинної сировини – 13,186 тис.грн.

В переліку екологічно небезпечних об'єктів України серед підприємств району є КП «Смолінський енерговодоканал», Костянтинівська шахта ДП «Схід ГЗК» та Смолінська шахта ДП «Схід ГЗК».

Екологічна ситуація на території району за останні п'ять років, в основному, залишається стабільною. Аварійних ситуацій чи катастроф, які б зумовили значні обсяги чи неконтрольоване забруднення навколишнього середовища на території району не було. Разом з тим, досягти помітного поліпшення екологічної ситуації не вдалося. Для оптимізації стану атмосферного повітря необхідно впровадження нових прогресивних технологій виробництва, планування заходів щодо зменшення обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферу, переведення котелень на більш екологічно чисте паливо - природний газ.

Зменшення викидів шкідливих речовин від стаціонарних джерел забруднення повинно вирішуватись за рахунок:

- 1) впровадження екологічно безпечних технологій;
- 2) підвищення ефективності роботи установок очистки газу;
- 3) заміни морально та фізично застарілого обладнання;
- 4) проведення інвентаризації джерел викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря на промислових підприємствах та взяття на державний облік об'єктів, які справляють або можуть справити шкідливий вплив на здоров'я людей і стан атмосферного повітря; викидів та обсягів забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферу;
- 5) розвиток виробничих технологій, які б забезпечували мінімальні викиди;
- 6) підвищення ефективності діючого пило-, газоочисного обладнання;
- 7) удосконалення існуючої системи спостережень за станом атмосферного повітря в районі;
- 8) поліпшення контролю за якістю атмосферного повітря і повітряного середовища в житлових та громадських приміщеннях. Проведення ревізії вентиляційних систем дитячих та навчальних закладів, лікувальних та житлових приміщень;
- 9) виконання робіт з доведення кратності вентиляції приміщень до санітарних норм;
- 10) вдосконалення економічних методів управління якістю повітря;
- 11) розвиток системи оповіщення і реагування на забруднення атмосфери в результаті промислових аварій, стихійних лих або знищення природних ресурсів.

Комплекс заходів, спрямованих на зменшення обсягів забруднюючих викидів в атмосферне повітря від пересувних джерел можна розділити на такі основні підгрупи:

- 1) використання на автотранспорті спеціальних моторних мастил, присадок до них та палива, впровадження каталітичних перетворювачів палива і т.п., що сприятиме зменшенню витрат пального, викидів забруднюючих речовин та збільшенню моторесурсів двигунів;
- 2) контроль за якістю пального, що постачається і реалізується автозаправними станціями, його відповідність державним стандартам, а також заборона реалізації АЗС в районі етильованого бензину;
- 3) заміна на автотранспорті пального нафтового походження більш екологічно чистим природним газом (комунальний транспорт).

2. Стан і охорона водних ресурсів

Дана Програма визначає нові пріоритети екологічної політики в районі та передбачає поліпшення охорони довкілля за рахунок вдосконалення регулювання у використанні природних ресурсів, посилення державного контролю за дотриманням природоохоронного законодавства, додаткового залучення коштів з різних джерел на здійснення заходів щодо охорони довкілля, координацію дій органів державної виконавчої влади в районі та органів місцевого самоврядування.

Значна частина населення використовує воду із свердловин, в яких відмічається підвищений вміст заліза, марганцю, азотних сполук, велика її жорсткість.

Технічний стан практично всіх каналізаційних очисних споруд потребує їх модернізації або реконструкції. Споруди фізично зношені і не виконують своїх технологічних функцій.

Необхідно розпочати будівництво очисних споруд житлового селища цукрового заводу та водопровідної мережі м. Мала –Виска, провести реконструкцію гідротехнічної споруди ставка на території Плетеноташлицької сільської ради протяжністю 220 метрів, в рамках програми «Центральний регіон-2015»

3. Використання та охорона земельних ресурсів і ґрунтів

Земельний фонд Маловисківського району становить 110999 гектарів, з них сільськогосподарських угідь 108072 га, або 82,9 %, що свідчить про високий рівень сільськогосподарської освоєності земель.

Основними антропогенними факторами, що впливають на стан земель та довкілля є сільське господарство, промисловість, транспорт, енергетика та інше. Більшість сільськогосподарських угідь піддаються вітровій та водній ерозії. Сільськогосподарські підприємства не впроваджують протиерозійні технології, не дотримуються сівозмін висіву сільськогосподарських культур. Залишається проблемою утримання та догляд за полежахисними лісовими смугами, які на сьогодні входять до земель запасу сільських рад. Потребує збільшення обсягів фінансування заліснення водоохоронних зон та прибережних смуг, яружно - балкової системи, догляд за лісовими насадженнями.

Орні землі використовуються інтенсивно, нерідко з порушенням агротехнічних заходів в складних умовах рельєфу. Просапні сільськогосподарські культури нерідко висіваються на схилах крутизною більше 3-5 градусів. Інколи застосовується обробіток вздовж схилів, що сприяє змиву ґрунту і втраті орних земель. Зустрічаються в обробітку і землі непридатні для вирощування сільськогосподарських культур, які потрібно в першу чергу виводити із сівозмін.

Багаторічні насадження розміщені невеликими ділянками на території господарств району, в основному, на схилових землях до 5 градусів. Кормові угіддя розташовані, в основному, в заплавах річок (сіножаті), а також на днищах і схилах балок. Нерідко вони розорюються, що призводить до замулювання річок і струмків, а також до розвитку водної ерозії. Пасовища в основному, використовуються для випасу худоби. В якісному відношенні це малопродуктивні угіддя, як правило, схили балок крутизною від 5 до 15 градусів, а іноді навіть і більше. Внаслідок екстенсивного розвитку сільського господарства на сьогодні відбувається інтенсивний розвиток ерозійних процесів, ущільнення орного шару ґрунту, зниження його родючості, ослаблення стійкості природних ландшафтів. Сучасний стан ґрунтового покриву досяг критичного рівня і перебуває на межі виснаження. Це зумовлено тривалим екстенсивним використанням земельних угідь, і особливо ріллі, що не компенсувалося рівнозначними заходами з відтворення родючості ґрунтів, посиленням процесів деградації ґрунтового покриву, що зумовлено техногенним забрудненням.

Згідно з матеріалами класифікації земель Кіровоградської області, розробленими фахівцями ДП «Кіровоградський науково-дослідний та проектний інститут землеустрою», в області нараховується слабозмитих сільгоспугідь - 704,3 тис. га, середньозмитих - 252,2 тис.

га, сильнозмитих - 73,8 тис. га і розмитих - 4,4 тис. га, в тому числі орних земель: слабозмитих - 667,1 тис. га, середньозмитих- 184,02 тис. га, сильнозмитих- 13,1 тис. га.

Значна кількість (більше 50 %) сільськогосподарських угідь піддаються дії водної ерозії, чому сприяють сильно розчленований рельєф місцевості, інтенсивна система землеробства та зливовий характер дощів.

Змив ґрунтів веде до втрати гумусу, зниження родючості ґрунтів, погіршення фізичних властивостей ґрунтів, внаслідок чого знижується врожайність сільськогосподарських культур. Крім того, змив ґрунтів сприяє замулюванню річок, водосховищ, де затримуються отруйні речовини та гербіциди, що викликає небезпеку для здоров'я людини. Високородючі в минулому чорноземи деградують.

Наслідком високої господарської освоєності земельного фонду, без належних заходів щодо її охорони і відтворення, як виробничого ресурсу та важливої складової навколишнього природного середовища, є прогресуюча деградація земель, що створює загрозу екологічній безпеці району.

Основна мета охорони земель - це впровадження правових, організаційних та економічних заходів, спрямованих на відтворення і підвищення родючості земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель із сільськогосподарського обороту, захист від шкідливих антропогенних впливів.

Стратегічними цілями в реалізації заходів з охорони земель мають бути:

1) забезпечення раціонального, невиснажливого, ґрунтозахисного та еколого безпечного землекористування в інтересах ефективного і сталого соціально-економічного розвитку району, насамперед її агропромислового комплексу;

2) комплексний науково обґрунтований підхід до процесів використання, збереження та відтворення родючості сільськогосподарських угідь, здійснення збалансованих земельно-меліоративних і землеохоронних заходів, з урахуванням особливостей природно-кліматичних зон і районних агропромислових комплексів;

3) формування високопродуктивних, ерозійно стійких та еколого безпечних агроландшафтів, які мали б належні рівні саморегуляції і були збалансовані з довкіллям завдяки оптимальним співвідношенням між різними елементами природного середовища та його основними екосистемами (лісовими, водними тощо);

4) удосконалення структури сільськогосподарських угідь і посівів культур, що вирощуються у напрямі істотного зменшення негативних антропогенних навантажень на навколишнє природне середовище та підвищення його відновлювального й асиміляційного потенціалів, а також з метою економії всіх виробничих ресурсів.

Основними напрямками у реалізації стратегічних цілей мають бути заходи щодо:

1) впровадження контурно-меліоративної організації території, яка передбачає ґрунтозахисну систему землеробства, ряд організаційно-економічних, агротехнічних, землевпорядних, гідротехнічних, лісомеліоративних заходів, що сприяють уповільненню ерозійних процесів;

2) вилучення з інтенсивного обробітку деградованих земель, крутосхилів, ерозійно небезпечних ділянок, з метою їх заліснення, залуження чи істотного поліпшення з наступним поверненням у склад орних земель;

3) відновлення стану та функцій еродованих і порушених земель, запобігання заростанню бур'янами, чагарниками і дрібноліссям підвищення родючості ґрунтів (внесення добрив, регулювання водного режиму, удосконалення технологій обробітку ґрунту, запровадження еколого безпечних систем землеробства);

4) проведення моніторингу земель по агрохімічних показниках, забрудненню пестицидами, важкими металами, радіонуклідами;

5) усунення причин та наслідків негативного впливу на земельні ресурси (ґрунти), а також заходів щодо попередження безповоротної втрати ґрунтового покриву та ліквідації негативних процесів;

б) будівництво та реконструкція протиерозійних гідротехнічних і протизсувних споруд, систем і мереж для зрошення земель, створення нових і реконструкція існуючих захисних лісонасаджень.

4. Поводження з промисловими та побутовими відходами

Комплекс питань, що стосуються зменшення утворення та обмеження негативного впливу відходів на навколишнє середовище, залишається в районі однією з найбільш гострих суспільних проблем, яка вимагає неослабленої уваги. Триває процес прогресуючого накопичення відходів, виникають несанкціоновані звалища, повільно вирішується проблема поведження з небезпечними відходами.

В структурі промислового виробництва велику питому вагу займають ресурсо-енергоємні технології. Тому високий рівень ресурсовикористання, обумовлений недосконалістю технологій, що застосовуються у виробництві, сприяє значному утворенню і накопиченню відходів виробництва і споживання.

Розроблені та затверджені перспективні плани заходів у сфері поведження з відходами на території Маловисківської міської, Смолінської селищної, Паліївської сільської рад.

Сторонні підприємства, які можна б було залучити для збору та сортування відходів, відсутні.

В рамках програми «Центральний регіон – 2015» передбачено в 2013 році виготовлення проектно – кошторисної документації на будівництво полігону твердих побутових відходів площею 1 га. в с.Плетений Ташлик (15 тис.грн.) та на 2015 рік будівництво полігону твердих побутових відходів, площею 6,9 га в смт.Смоліне.

В смт.Смоліне планується виготовлення проектно - кошторисної документації та будівництво ліній з переробки ТПВ, з орієнтовною вартістю 4,6 млн.грн. за рахунок коштів, які можуть бути виділені на розвиток інфраструктури селища відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 червня 2012 року №437 "Питання розміщення, проєктування та будівництва заводу з виробництва ядерного палива для реакторів типу ВВЕР-1000".

Майже всі побутові відходи в районі захоронюються на сміттєзвалищах. Переважна більшість сміттєзвалищ працює в режимі перевантаження. Водночас вони є джерелом інтенсивного забруднення атмосфери та підземних вод. Практично, ні на одному з них не знешкоджується фільтрат. Майже усі сміттєзвалища потребують невідкладної санації й рекультивації, більшість з них приймають промислові відходи. Не вирішуються питання створення нових сміттєзвалищ. Крім того, триває процес утворення несанкціонованих звалищ побутових відходів.

У багатьох сільських населених пунктах відсутні спеціалізовані підприємства у сфері поведження з побутовими відходами та санкціоновані звалища відходів. Побутові відходи складаються у природних рельєфних утвореннях - балках, ярах, долинах річок. Це становить екологічну небезпеку, оскільки стічні води, насичені забруднюючими речовинами, потрапляють у водні об'єкти.

Існуюча структура системи санітарного очищення населених пунктів недосконала, її фрагментарність, роз'єднаність не забезпечує достатнього контролю за санітарним станом територій, а також збиранням, вивезенням, знешкодженням та захороненням побутових відходів.

Традиційні способи господарювання побутовими відходами себе вичерпують, як через свою технічну недосконалість з погляду забезпечення нейтралізації їх негативного впливу на навколишнє природне середовище, так і через економічну неефективність громіздких технічних рішень. Ключем розв'язання проблеми поведження з твердими побутовими відходами є еволюційна зміна суспільного ставлення до відходів, як до об'єкта ресурсоцінного господарювання, а не як до сміття. Складові побутових відходів у своїй

абсолютній більшості є комерційним продуктом, додатковим ресурсним потенціалом суспільного господарства.

Головною причиною незадовільного стану у сфері поводження з твердими побутовими відходами, як в Україні в цілому, так і районі зокрема, є відсутність цілісної системи вирішення проблеми, де головним критерієм успішності було б постійне зменшення кількості “кінцевих” відходів, тобто тих, що розміщуються на звалищах і не використовуються як вторинні ресурси, з метою заміни первинних ресурсів та енергозбереження.

Необхідно створити умови, що сприятимуть забезпеченню повного збирання, перевезення, утилізації, знешкодження та захоронення побутових відходів та обмеження їх шкідливого впливу на навколишнє природне середовище і здоров'я людини.

5 . Екологічно небезпечні об'єкти

Екологічна безпека - це такий стан навколишнього середовища, коли гарантується запобігання погіршенню екологічної ситуації та виникненню небезпеки для здоров'я людини. Вона є органічним складовим компонентом національної безпеки. Її зміст полягає у тому, щоб забезпечити прогресивний розвиток життєво важливих інтересів людини, суспільства, довкілля та держави через здійснення управління реальними або потенційними загрозами та небезпеками, які є наслідком функціонування антропогенних, природних та техногенних систем.

Стаття 50 Закону України “Про охорону навколишнього природного середовища” визначає екологічну безпеку, як стан навколишнього природного середовища, при якому забезпечується попередження погіршення екологічної обстановки та виникнення небезпеки для здоров'я людей, що гарантується здійсненням широкого комплексу взаємопов'язаних екологічних, політичних, економічних, технічних, організаційних, державно-правових та інших заходів.

Довкілля вважається безпечним, коли його стан відповідає встановленим у законодавстві критеріям, стандартам, лімітам і нормативам, які стосуються його чистоти (незабрудненості), ресурсомісткості (невиснаженості), екологічної стійкості, санітарних вимог, видового різноманіття, здатності задовольняти інтереси громадян.

В переліку екологічно небезпечних об'єктів України є підприємств району: КП Смолінський енерговодоканал, Константинівська шахта ДП «Схід ГЗК» та Смолінська шахта ДП «Схід ГЗК», які являють екологічну небезпеку для певної території.

8 . МОНІТОРИНГ ДОВКІЛЛЯ

Ціль 1. Поліпшення екологічної ситуації та підвищення рівня екологічної безпеки

Завданнями у цій сфері є:

1) атмосферне повітря :

- зменшення обсягу викидів загальнопоширених забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами на 10%; досягнення нормативів стандартів Євро-4, Євро-5 щодо вмісту забруднюючих речовин у відпрацьованих газах транспортних засобів;

- оптимізація структури енергетичного сектора економіки, шляхом збільшення обсягу використання енергетичних джерел з низьким рівнем викидів двоокису вуглецю, скорочення обсягу викидів парникових газів;

2) водні ресурси:

- реконструкція існуючих та будівництво нових очисних споруд, з метою зниження на 10 % рівня забруднення поверхневих вод (насамперед органічними речовинами, сполуками азоту і фосфору), а також зменшення скиду у водні об'єкти недостатньо очищених стічних вод;

3) земельні ресурси і ґрунти:

- розроблення проектів землеустрою з контурно-меліоративною організацією території сільськогосподарських угідь та еколого-економічне обґрунтування сівозміни;
- збереження і підвищення родючості ґрунтів;
- зменшення розораності території, шляхом виведення зі складу орних земель схилів крутизною більш 5° і земель водоохоронних зон і прибережних смуг, консервація сильно еродованих і малопродуктивних земель (залісення і залуження);
- забезпечення обов'язкового врахування природоохоронних вимог у процесі відведення земель для розміщення об'єктів промисловості, будівництва, енергетики, транспорту і зв'язку;
- 4) лісові ресурси:
 - збільшення площі лісів за рахунок відведених для залісення еродованих і малопродуктивних сільськогосподарських угідь;
 - створення захисних лісових насаджень на землях несільськогосподарського призначення і землях, відведених для залісення, відновлення та створення нових позахисних лісових смуг, крім природних степових ділянок;
- 5) геологічне середовище та надра:
 - впровадження екологічно безпечних технологій проведення гірничих робіт;
 - рекультивация та екологічна реабілітація земель, порушених внаслідок виробничої діяльності підприємств хімічної, гірничодобувної (кар'єри) і нафтопереробної промисловості;
 - здійснення до 2015 року державного обліку артезіанських свердловин та обладнання їх засобами вимірювання обсягів видобутої води;
- 6) захист від надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру:
 - визначення до 2015 року територій, на яких існує загроза виникнення надзвичайних ситуацій у зв'язку з незадовільним техногенним та екологічним станом, та районування їх за категоріями небезпеки;
 - укріплення берегів водних об'єктів, будівництво дамб у межах населених пунктів;
 - модернізація регіональної системи інформування населення з питань надзвичайних ситуацій;
- 7) відходи та небезпечні хімічні речовини:
 - забезпечення безпечного зберігання побутових відходів на полігонах ТПВ;
 - збільшення обсягу заготівлі, утилізації та використання відходів як вторинної сировини;
 - запровадження новітніх технологій збору і переробки твердих побутових відходів (будівництво сміттепереробних і сміттесортувальних заводів);
 - забезпечення вивезення на утилізацію небезпечних відходів;
 - створення системи безпечного поводження з медичними відходами.

Ціль 2. Досягнення безпечного для здоров'я людини стану навколишнього природного середовища

Завданнями у цій сфері є:

- 1) запобігання порушенням санітарно-гігієнічних вимог до якості повітря в населених пунктах, шляхом встановлення систем автоматичного контролю за якістю повітря;
- 2) забезпечення дотримання у повному обсязі нормативних вимог до джерел централізованого питного водопостачання;
- 3) забезпечення дотримання санітарно-гігієнічних вимог до якості води, що використовується для потреб питного водопостачання;
- 4) виявлення зон екологічних ризиків для здоров'я населення;
- 5) посилення державного екологічного контролю за дотриманням законодавства у процесі розміщення, будівництва, експлуатації нових і реконструкції існуючих промислових підприємств та інших об'єктів у зонах екологічного ризику для здоров'я населення;
- 6) інформування населення щодо екологічних ризиків;

7) розширення кола питань санітарно-епідеміологічного та природоохоронного характеру у програмі екологічної освіти управлінських кадрів та спеціалістів підприємств, які працюють у сфері охорони навколишнього природного середовища;

8) налагодження ефективної державної системи моніторингу навколишнього природного середовища, посилення координації діяльності суб'єктів моніторингу та удосконалення системи управління даними, як основи для прийняття управлінських рішень.

Ціль 3. Інтеграція екологічної політики та вдосконалення системи інтегрованого екологічного управління

Завданнями у цій сфері є:

1) розбудова і посилення ефективності державного управління в природоохоронній галузі;

2) впровадження систем екологічного управління та підготовка державних цільових програм з екологізації окремих галузей національної економіки, що передбачають технічне переоснащення, запровадження енергоефективних і ресурсозберігаючих технологій, маловідходних, безвідходних та екологічно безпечних технологічних процесів;

3) розвиток у рамках процесу "Довкілля для України" партнерства між секторами суспільства, з метою залучення до планування і реалізації природоохоронної політики усіх зацікавлених сторін;

4) створення умов для широкого впровадження екологічно орієнтованих та органічних технологій ведення сільського господарства;

5) впровадження до 2015 року систем екологічного управління та посилення державного екологічного контролю за об'єктами туристичного, рекреаційного призначення та готельно-ресторанного бізнесу, розвиток екологічного туризму та екологічно орієнтованої рекреації;

6) розроблення на першому етапі економічних важелів сприяння розвитку екологічного та зеленого туризму.

Ціль 4. Припинення втрат біологічного та ландшафтного різноманіття і формування екологічної мережі

Завданнями у цій сфері є:

1) проведення інформаційно-просвітницької роботи щодо цінності екосистемних послуг на прикладі екосистем області;

2) доведення площі регіональної екомережі до рівня, необхідного для забезпечення екологічної безпеки, запровадження системи природоохоронних заходів збереження біо- та ландшафтного різноманіття, збільшення площі природно-заповідного фонду до оптимальної;

3) створення центрів розведення та реакліматизації рідкісних видів рослин і тварин та таких, що перебувають під загрозою зникнення;

4) вжиття заходів з припинення зменшення чисельності видів тварин, у тому числі занесених до Червоної книги України;

5) збереження степів.

Ціль 5. Забезпечення екологічно збалансованого природокористування

Завданнями у цій сфері є:

1) подальший розвиток системи кадастрів природних ресурсів, статистичної звітності, з використання природних ресурсів та забруднення навколишнього природного середовища;

2) технічне переоснащення виробництва на основі впровадження інноваційних проектів, енергоефективних і ресурсозберігаючих технологій, маловідходних, безвідходних та екологічно безпечних технологічних процесів;

3) підвищення енергоефективності виробництва, шляхом впровадження ресурсозбереження в енергетиці та галузях, що споживають енергію і енергоносії;

4) збільшення обсягу використання відновлюваних і альтернативних джерел енергії;

5) збільшення частки земель, що використовуються в органічному сільському господарстві.

Ціль 6. Удосконалення регіональної екологічної політики

Завданнями у цій сфері є:

1) розроблення та виконання середньострокових регіональних планів дій з охорони навколишнього природного середовища, як основного інструменту реалізації національної екологічної політики на регіональному рівні;

2) розвиток партнерства “громадськість - влада - бізнес” на регіональному рівні, з метою забезпечення соціальних та екологічних стандартів екологічно безпечного проживання населення;

3) зменшення негативного впливу процесів урбанізації на навколишнє природне середовище, припинення руйнування навколишнього природного середовища у межах населених пунктів, підвищення показників озеленення та територій зелених насаджень загального користування, зниження рівня забруднення атмосферного повітря, водойм, шумового та електромагнітного забруднення.

9. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПРОГРАМИ

До основних напрямів Програми належить:

1) зменшення викидів і скидів забруднюючих речовин в навколишнє природне середовище;

2) безпечне поводження з відходами;

3) охорона земель і ґрунтів від водної ерозії та інших видів деградації;

4) збереження біотичного і ландшафтного різноманіття;

5) формування безпечних умов для життя і здоров'я населення;

6) ліквідація причин виникнення надзвичайних екологічних ситуацій;

7) удосконалення державної системи моніторингу довкілля;

8) створення системи екологічної освіти та інформування населення про стан навколишнього природного середовища.

10. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ ПРОГРАМИ

Пріоритетними напрямками екологічної політики в Маловисківському районі на 2013 – 2015 роки мають бути:

- поліпшення екологічного стану повітряного і водного басейнів, земельних ресурсів в районі та якості питної води;

- вирішення питання утилізації побутових і промислових відходів;

- збереження біологічного та ландшафтного розмаїття;

- благоустрій і озеленення сіл та селищ району;

- екологічна освіта і виховання;

- формування збалансованої системи природокористування та структурної перебудови виробничого потенціалу економіки.

За умови виконання передбачених Програмою заходів стане можливим:

- зниження ризику для здоров'я людей, пов'язаних з забрудненням водних об'єктів. Більш надійний захист населених пунктів та сільськогосподарських угідь від шкідливої дії води;

- системне дотримання нормативів екологічної безпеки атмосферного повітря;

- ефективне загальне та спеціальне використання природних рослинних ресурсів, впровадження екосистемного підходу в лісокористуванні;

- створення реальних можливостей для формування регіональної екомережі, що забезпечить збереження і відновлення ключових екосистем та середовищ існування багатого різноманіття видів рослин та тварин;

- досягнення умов екологічно безпечного поводження з відходами, розширення їх використання, як вторинної сировини у господарській діяльності;

- наближення екологічної освіти і виховання до вироблення у людей навичок гармонійних взаємовідносин з природою для забезпечення здорового і стабільного довкілля.

У результаті виконання запропонованих заходів, район стане більш привабливим для інвестицій у виробничу та соціальну сферу, зокрема в індустрію туризму, відпочинку та оздоровлення людей, у виробництво і реалізацію екологічно чистих продуктів харчування.

Керуючий справами виконавчого
апарату районної ради

В.Крило

Додаток
до районної Програми охорони
навколишнього природного
середовища на 2013-2015 роки

Зведені показники
орієнтовної вартості заходів Комплексної програми охорони навколишнього природного
середовища у Маловисківському районі на 2013-2015 роки

Назва бюджетів адміністративно – територіальних одиниць	Заходи охорони навколишнього природного середовища	2013 рік	2014 рік	2015 рік
Маловисківський міський бюджет	1. Будівництво очисних споруд житлового селища Маловисківського цукрового заводу.	888300	-	-
	2. Будівництво водопровідної мережі м.Мала-Виска.	2234900		
	3. Будівництво очисних споруд житлового селища Маловисківського спиртового заводу.	812338	-	-
	4. Озеленення міста.	10000	10000	10000
	5. Утримання полігону ТВП.	18000	18 000	18000
Смолінський селищний бюджет	1. Озеленення території.	44500	44500	44500
	2. Ліквідація стихійних сміттєзвалищ.	17570		
Березівський сільський бюджет	1. Озеленення території.	2300	300	300
	2. Ліквідація стихійних сміттєзвалищ.	3213	-	-
Великовисківський сільський бюджет	1. Озеленення території.	3400	2700	2700
Злинський сільський бюджет	1. Озеленення території.	2000	2000	2000
	2. Утримання полігону ТВП.	10725		
Кіровський сільський бюджет	1. Озеленення території.	1100,00	1500,00	1200,00
	2. Утримання полігону.	510,00	600,00	528,00
Ленінський сільський бюджет	1. Озеленення території.	1609	750	750
	2. Утримання полігону ТВП.			
Лозуватський сільський бюджет	1. Озеленення території.	5200		1200
	2. Утримання полігону ТВП.	1200	1200	
Мар'янівський сільський бюджет	1. Озеленення території.	20000	20000	20000
	2. Утримання полігону ТВП.	53046		
Мануйлівський сільський бюджет	1. Озеленення території.	100	100	100
	2. Утримання полігону.	4754		
Нововознесенський сільський бюджет	1. Озеленення території.	1866	1000	1000
Новогригорівський сільський бюджет	1. Озеленення території.	1200	650	500
Олександрівський сільський бюджет	1. Озеленення території.	500	500	500
	2. Утримання полігону ТВП.	1536		
Оникіївський сільський бюджет	1. Озеленення території.	700	700	700
	2. Утримання полігону ТВП.	3167	-	-
Паліївський сільський бюджет	1. Озеленення території.	2700	1200	1200
Первомайський сільський бюджет	1. Озеленення території.	2000		
	2. Утримання полігону ТВП.		400	354

Плетеноташлицький сільський бюджет	1. Озеленення території. 2. Утримання полігону ТВП.	3200 7624	3200	3200
Розсохуватський сільський бюджет	1. Озеленення території.	500	1000	1000
Хмелівський сільський бюджет	1. Озеленення території. 2. Укріплення греблі.	1500 3499	1500 -	1500 -
Якимівський сільський бюджет	1. Озеленення території. 2. Утримання полігону ТВП.	1609 1500	750 1500	750 1500

Реалізація передбачених Програмою природоохоронних заходів забезпечить:

1. Мобілізацію матеріальних та фінансових ресурсів, координацію заходів місцевих органів влади, органів місцевого самоврядування та господарчих суб'єктів, залучення громадськості до природоохоронних дій через екологічне інформування та освіту населення.

2. Перехід до системи інтегрованого збалансованого управління у сфері використання і відтворення природних ресурсів, охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки території.

3. Зменшення викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря.

4. Поліпшення якості поверхневих вод, внаслідок будівництва нових та реконструкції (ремонту, модернізації) існуючих очисних споруд.

5. Зменшення кількості для захоронення промислових і твердих побутових відходів, внаслідок запровадження новітніх технологій, системи роздільного збору відходів, будівництва об'єктів поводження з відходами (заводів, установок, ліній з переробки та утилізації відходів), посилення контролю за експлуатацією полігонів ТПВ.

6. Зниження інтенсивності ерозійних процесів, підвищення родючості ґрунтів.

7. Захист територій від затоплення і підтоплення.

8. Припинення втрат біотичного та ландшафтного різноманіття, розширення мережі природно-заповідного фонду і формування регіональної екомережі.

9. Створення ефективної системи екологічної освіти та інформування населення з питань охорони навколишнього природного середовища.

10. Удосконалення системи моніторингу навколишнього природного середовища.